

3 år, forsåvidt angår formuestigningsafgift og stabiliseringslån, der er pålignet i henhold til lov nr. 391 af 12. juli 1946 om udskrivning af en formuestigningsafgift og et stabiliseringslån (eengangsskatteloven), eller som i henhold til nævnte lov pålignes i anledning af afgørelser, som domstolene, revisionsudvalget for tyske betalinger, revisionsudvalgets ankenævn og dispensationsnævnet vedrørende tysk og japansk ejendom træffer i sager, rejst i henhold til lov nr. 259 af 1. juni 1945, lov nr. 406 af 28. august 1945, lov nr. 499 af 9. oktober 1945, lov nr. 500 af 9. oktober 1945 og lov nr. 132 af 30. marts 1946.

§ 2. Hvor der i forbindelse med afgørelser af den i § 1 nævnte art rejses krav på efterbetaling af skat til staten, kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond på grundlag af de i henhold til lov nr. 352 af 22. juli 1945 indgivne ekstraordinære formueopgørelser eller i forbindelse hermed fremkomne oplysninger, forlænges den i lov nr. 274 af 22. december 1908, jfr. lov nr. 231 af 27. maj 1950 og lov nr. 208 af 7. juni 1952, foreskrevne forældelsesfrist ligeledes med 3 år.

§ 3. Denne lov træder i kraft den 1. februar 1955.

Ved lov nr. 391 af 12. juli 1946 om udskrivning af en formuestigningsafgift og et stabiliseringslån (eengangsskatteloven) blev det pålagt personer, selskaber, foreninger, legater, selvejende institutioner, dødsboer m. v. at udrede en formuestigningsafgift og/eller et stabiliseringslån, at erlægge i to lige store rater, der forfaldt til betaling henholdsvis den 1. februar 1947 med betalingsfrist til og med den 15. marts 1947 og den 1. juni s. å. med betalingsfrist til og med den 15. juli s. å.

Forsåvidt angår krav på ydelser i henhold til ovennævnte lov, gælder der ifølge lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer en forældelsesfrist på 5 år.

Ved lov nr. 26 af 30. januar 1952 om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven (årbog 1951—52, side 92) blev denne forældelsesfrist forlænget med 3 år til 8 år.

Ved forslaget til nærværende lov, der ved fremsættelsen havde titlen: „Forslag til lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven“, foresloges den 5-årige forældelsesfrist for disse ydelser forlænget med yderligere 3 år til 11 år.

Som begrundelse herfor anførtes i bemærkningerne til lovforslaget:

„Vel er langt den største del af de i henhold til eengangsskatteloven pålignede ydelser betalt, eller der er med de ydelsespligtige aftalt